

vi dufter og vibrerer
modtager os selv
gennem vinden
tyk af støv

vi er bøgen vi tager blomster på
vi blomster i enbo, fuldtalig og todelte
bestøver os selv
i spill med vinden
blomster med støv og blomster med fang
blomster med knapper og griffel og knude

man kan overgive
sig til vinden
blødt, modvilligt
eller helt uden vilje
det ved enhver som
har ladet sig omblåse
enhver som har stået
på en perron i december
og holdt på hæften i
den stride vind
enhver som har
sluppet sine modne
frø
og
med dem rejst
mod nye
sæsoner

med vinden i en mild sæson
luften er forandret
det er tydeligt
den kan afspore en samtale
eller en hel sæson

vi synger

den er bevæget
som om dens stemme
en bøjet mønt har
en anden klang

spørger hvem er jeg nu min krop er ny

SOL OP
OG
SOL NED

det hele begyndte
en morgen i november, men
hvilken morgen
var det allerede november
havde det været morgen længe
sol op og sol ned
del en sådan morgen i timer og
bliv der en stund

pludselig er det maj og grønt igen
sæson for sæson
placer en mønt på skinnerne for at mærke togets vægt
pas på når toget kommer
og skyder mønten ud
som et projektil der reflekterer solen

solen stirrer

tilbage, jeg

eksploderer

i det

blik

